

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15859 van 12 september 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 25 februari 2008.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. OP DE BEECK en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 december 1999 het Rijk binnen en diende op 22 december 1999 een asielaanvraag in. Op 6 januari 2005 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
1. Verzoeker roept de volgende feiten in: *“Verzoekers relaas valt in feite uiteen in twee grote gehelen, twee periodes waarin hij in een totaal verschillende situatie leefde; De eerste periode situeert zich vóór de start van de burgeroorlog in 1991, toen verzoeker een functie bekleedde ion de veiligheidsdiensten van het toenmalige regime van Siad BARRE; verzoeker behoorde immers tot de Majerteenclan, een subclan van Darood; Als weeskind was verzoeker door de overheidspartij gerekruteerd door de SRSP*

("Somali Revolutionary Socialist Party"), en hij belandde meerbepaald bij de veiligheidsdienst of NSS; Uiteraard bestond verzoekers functie erin om informatie in te winnen aangaande vijandig gezinde politieke partijen en om deze over te maken aan andere diensten van het bestuur; Verzoeker heeft hierbij inderdaad verklaard dat sommige personen die waren gearresteerd wellicht in handen van folteraars zijn gekomen, doch hij wil wel duidelijk stellen zelf nooit enige daad van foltering te hebben gesteld; De tweede periode (en deze is echte relevant voor de asielaanvraag) situeert zich na het begin van de burgeroorlog in januari 1991, wanneer verzoeker samen met veel andere leden van zijn clan, verdreven werd uit Mogadishu, en zijn toevlucht moet nemen tot veiliger gebieden, mn. de regio van de zuidelijke havenstad Kismayo; Verzoeker stipt aan dat er door de leiders van rivaliserende clans een niets ontziende jacht werd gemaakt op mensen die tot de Darood-clan behoorden, vermits zij eenvoudigweg tevoren aan de macht waren geweest; Verzoeker wilde (met zijn ervaring wat betreft security) niet langs de zijlijn blijven staan kijken, en werd lid van de verzetsgroep SPM ("Somali Patriotic Mouvement"), en meer in het bijzonder van de factie SSDF, die werd geleid door Mohamed Said Hersi MORGAN, wiens reputatie naderhand zwaar ter discussie zou komen te staan; Door deze beweging te vervoegen droeg verzoeker niet alleen bij tot de verdediging van zijn clan, maar ook tot zijn eigen veiligheid, vermits hij al bij al meer veiligheid kende dan dat hij zich ergens alleen zou teruggetrokken hebben;"

2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

INSLUITING

"Uw gedetailleerde en coherente relaas laat toe geloof te hechten aan uw verschillende verklaringen voor de diverse Belgische asielinstanties. Uw Somalische nationaliteit wordt niet in twijfel getrokken en wordt gestaafd door uw verklaringen hieromtrent tijdens het gehoor in dringend beroep (dd. 19 juni 2000) en tijdens het gehoor ten gronde (dd. 25 augustus 2004) alsook door de door u voorgelegde documenten, namelijk: uw Somalische paspoort uitgegeven dd. 19 december 1994 door de Somalische ambassade te Nairobi en een nationaliteitsattest van de Somalische humanitaire organisatie 'Badbaado' uitgegeven dd. 29 mei 2000 te Brussel, België. De door u aangehaalde gebeurtenissen en ervaringen binnen de NSS, SPM en SSDF zijn terug te vinden in documentatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal vanwege onder meer Human Rights Watch (HRW); Amnesty International (AI); Integrated Regional Information Networks (IRIN), British Broadcasting Company (BBC)). Bij een huidige terugkeer naar Somalië vreest u vervolgd te worden omwille van politieke en etnische redenen. U vreest vooreerst uw clangenoot en leider van uw factie, Morgan, wegens politieke meningsverschillen en afvalligheid. Bovendien vreest u vervolging door rivaliserende gewapende groepen alsook wraak vanwege burgers of een politiek proces omwille van uw verleden bij het NSS en de SPM – SSDF. Voornoemde vrees komt niet ongegrond voor en kan nog steeds actueel worden genoemd, gelet op de blijvende anarchie en instabiliteit in Somalië. Recente pogingen om een nieuwe regering en staatsstructuur in Somalië te vormen, kunnen nog niet als geslaagd worden beschouwd. Uit hetgeen voorafgaat, kan redelijkwijze worden besloten dat er wat u betreft ernstige aanwijzingen bestaan voor een gegronde 'vrees voor vervolging' in de zin van artikel 1, paragraaf A (2) van het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Genève van 28 juli 1951).

UITSLUITING

Uw activiteiten van 1983 tot 1991 binnen de 'National Security Service' (NSS) en uw activiteiten van 1991 tot juni 1999 voor het 'Somali Salvation Democratic Front' (SSDF)

en het 'Somali Patriotic Movement' (SPM) dienen echter te worden onderzocht in het licht van de in voornoemde Vluchtelingenconventie voorziene uitsluitingsgronden, gelet op de aard van uw activiteiten en verantwoordelijkheden alsook op de kwalijke reputatie van voornoemde organisaties.

2. TEN LASTE GELEGDE DADEN

Tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal in dringend beroep (dd. 19 juni 2000) en ten gronde (dd. 25 augustus 2004) verduidelijkte u uw activiteiten van 1983 tot 1991 binnen de 'National Security Service' (NSS) en uw activiteiten van 1991 tot juni 1999 binnen het 'Somali Salvation Democratic Front' (SSDF) en het 'Somali Patriotic Movement' (SPM).

2.1. In verband met uw opeenvolgende functies binnen de NSS verklaarde u tijdens uw gehoor in dringend beroep dat u kapitein (zie gehoorverslag, p. 2) en vervolgens generaal (p. 3) van rang was. U beweerde ondermeer werkzaam te zijn geweest voor de opperbevelhebber van het leger, in de zogenaamde 'Secretaries of the Commander in Chief' (p. 2 + gehoorverslag ten gronde, p. 28), geheim agent geweest te zijn (p. 2) alsook bevelhebber bij de NSS (p. 3). Wat betreft uw politieke activiteiten tijdens het regime van president Siad Barre verklaarde u lid te zijn geweest van het centrale comité (p. 3) van de regeringspartij SRSP wat tevens de enige legitieme partij was (zie informatie in administratief dossier). Tijdens uw gehoor ten gronde bevestigde u uw eerdere verklaringen en lichtte u uw activiteiten bij de NSS en de SSDF en SPM verder toe. U verklaarde namelijk dat uw prijlste functie binnen de NSS die van inspecteur was (p. 26). U diende op school te spioneren bij uw medestudenten en leraars (p. 27). Nadien werd u als geheim agent belast met het arresteren van zogenaamde 'misdadigers tegen de regering' (p. 5) waarmee u politieke opposanten van het regime van Siad Barre bedoelde (p. 28). U bekende dat de NSS geweld gebruikte en dat dit zelfs verplicht was (p. 28). De NSS zouden politieke opposanten en mensen die een coup planden arresteren en folteren (p. 28). U beweerde persoonlijk deelgenomen te hebben aan nachtelijke aanvallen op huizen met het oog op het arresteren van oppositieleiden (p. 28). U verduidelijkte tijdens deze aanvallen zwaar bewapend te zijn (p. 28) en mensen beschoten en verwond te hebben (p. 29). U beweerde zelf nooit gefolterd te hebben (p. 29) doch arrestanten overgeleverd te hebben aan het departement dat instond voor het folteren (p. 28). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de NSS de macht bezat om burgers onbepaald in hechtenis te houden wanneer ze ervan verdacht werden delicten begaan te hebben tegen de nationale veiligheid (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien zou de NSS in de loop der jaren het principe van nationale veiligheid gebruikt hebben om de arrestatie, executie of detentie van werkelijke en vermeende opposanten van de regering, te rechtvaardigen. Daarenboven zouden politieke gevangenen soms jaren in voorarrest zijn gehouden worden door de NSS zonder in beschuldiging gesteld te worden en zonder toegang te hebben tot verwanten of advocaten. Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt maakt tevens diverse meldingen van mishandeling en folterpraktijken in het hoofdkwartier van de Somalische veiligheidsdienst NSS (zie informatie in het administratief dossier). Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit voornoemde informatie blijkt dat het regime van Siad Barre bekend stond als één van de wreedste ter wereld (zie informatie in het administratief dossier). Er dient benadrukt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u binnen dit beruchte regime, in het bijzonder bij de NSS, carrière maakte en belangrijke verantwoordelijke functies bekleedde.

2.2. In verband met uw functies en activiteiten bij de rebellengroepen SSDF en SPM verklaarde u in dringend beroep ondermeer leider geweest te zijn van het 15de contingent van het SSDF (zie gehoorverslag, p. 9), 8 jaar lang gevochten te hebben voor het SSDF (p. 10) en dit op volledig vrijwillige basis (p. 11), vrouwen en kinderen als menselijk schild gebruikt te hebben (p. 12), een guerilla-oorlog gevoerd te hebben (p. 13) en vele tactieken toegepast te hebben die volgens uw verklaringen echter militair geheim zijn (p. 13). Tijdens uw gehoor ten gronde beweerde u sinds de uitbraak van de

oorlog in Somalië voltijds als rebel gewerkt te hebben (p. 3-4) en aldus dagelijks activiteiten te hebben uitgevoerd voor de rebellen (p. 4) van het SSDF en SPM. U beschreef uw persoonlijke activiteiten als het verdedigen van het land met wapens (p. 6). U verklaarde vaak geschoten te hebben op mensen doch niet met zekerheid te kunnen zeggen of u mensen gedood heeft, maar u vermoedde echter van wel (p. 6). U lichtte tevens uitgebreid het gebruikte wapenarsenaal van de rebellengroep SSDF en SPM toe (p. 12). U verklaarde een belangrijke functie gehad te hebben bij het SSDF (p. 20) en steeds vice te zijn geweest van de persoon die verantwoordelijk was voor de veiligheid van de rebellen (p. 7), namelijk Ahmed Abdi Tumey van 1991 tot 1993 en Mohamed Dahir Farah Shimber van 1993 tot 1999. U was aldus 2de in het bevel wat betreft de veiligheid (p. 7-8) en u beweerde voornamelijk deze functie uitgevoerd te hebben gedurende 9 jaar (p. 9). Inhoudelijk bestond deze functie erin de vijand te bespioneren door hun basissen, plannen en grootte van de troepen in kaart te brengen (p. 9) ondermeer door de radio af te luisteren (p. 10). U beweerde aanvankelijk soms (p. 11) en vervolgens vaak (p. 14) naar het front te zijn gegaan en deelgenomen te hebben aan gevechten (p. 11-12), geschoten te hebben op vijandige rebellen (p. 12) en hen simpelweg geterroriseerd te hebben (p. 12). U voegde er aan toe dat jullie bommen gooiden op vijandige troepen en dat er face-to-face-gevechten plaatsvonden (p. 12). U verklaarde weliswaar persoonlijk nooit deelgenomen te hebben aan zo'n face-to-face-gevecht en daarom dus niet met zekerheid te kunnen zeggen of u werkelijk mensen gedood heeft (p. 12). U verklaarde eveneens met een technical (een pick-up voorzien van artillerie) rondgereden te hebben in de stad (p. 13). U maakte duidelijk dat bij de inname van een stad door een rebellengroep misdaden begaan worden en dat ook uw troepen zich bezondigden aan misdaden (p. 19-20). U voegde er aan toe dat jullie tijdens de gevechten geen genade kenden (p. 29) en dat u vaak mensen arresteerde (p. 29) en dat de leden van uw rebellengroep verkrachtingen uitvoerden, hoewel u beweerde zelf nooit verkracht te hebben (p. 29). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat milities geen onderscheid maken tussen strijders en burgers en simpelweg alle leden van de opposerende clan of subclan als doelwit viseren en dat alle strijdende partijen zich schuldig maken aan aanvallen op burgers (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien staat Morgan ondermeer bekend als "the Butcher of Hargeisa" omwille van de moorden die zijn troepen begingen in Hargeisa tussen 1987 en 1989 en waarbij vele onschuldige burgerslachtoffers vielen (zie informatie in het administratief dossier). Tijdens de periode van 1991 tot 2001 wordt Morgan omschreven als een terroristenleider met een afschrikwekkende reputatie (zie informatie in het administratief dossier). Hoewel u tenslotte meningsverschillen kende met Morgan, dient benadrukt te worden dat u binnen voornoemde beweging promotie maakte en een verantwoordelijke functie bekleedde.

3. KWALIFICATIE EN INDIVIDUELE VERANTWOORDELIJKHEID

De door u beschreven handelingen die de rebellengroep van Morgan beging (het gebruiken van vrouwen en kinderen als menselijk schild, het begaan van misdaden en verkrachtingen, het voeren van een genadeloze gewapende guerrilla-strijd) kunnen, volgens bovenstaande definities, gekwalificeerd worden als oorlogsmisdaden of ernstige inbreuken op het internationaal humanitair recht. Zowel uw handelingen binnen de NSS onder het regime van Siad Barre (het arresteren van politieke opposanten met geweld, het opzettelijk beschieten en verwonden van politieke opposanten en het overleveren van politieke opposanten aan de gouvernementele instantie die instond voor foltering), als de gewelddaden tegenover de Somalische burgerbevolking die u bij het rebellenleger van Morgan beging, werden kennelijk gepleegd als onderdeel van een algemene politiek van massaal en stelselmatig geweld en kunnen dan ook gekwalificeerd worden als misdaden tegen de menselijkheid. De door u ingeroepen verschoningsgronden kunnen uw individuele verantwoordelijkheid niet wegnemen. Zo verklaarde u zelf nooit gefolterd te hebben maar wel gevangenen te hebben

overgeleverd aan folteraars. U stelde zelf niet verkracht te hebben, maar gaf toe dat leden en ondergeschikten van uw groeperingen deze daden stelden. U beschreef uw activiteiten soms als het verdedigen van het land met wapens, terwijl u het plegen van hogervermelde misdaden erkende. U trachtte soms uw persoonlijke verantwoordelijkheid te verdoezelen door ontwijkende en vage verklaringen. Zo verklaarde u vaak geschoten te hebben op mensen doch niet met zekerheid te kunnen zeggen of u mensen gedood heeft. Verder verklaarde u dat u minderjarig was op het moment van uw inlijving bij de NSS in 1983 (gehoorverslag ten gronde, p. 26) en dat u als minderjarig weeskind door het leger van Siad Barre opgeleid werd (gehoorverslag ten gronde, p. 27). U verklaarde echter voor het Commissariaat-generaal tevreden geweest te zijn met uw functie onder het regime van Siad Barre (gehoorverslag ten gronde, p. 7) en van 1983 tot het einde van het regime in 1991 (intussen was u 24 jaar oud) deel uitgemaakt te hebben van Siad Barre's troepenmacht. In de loop der jaren heeft u diverse functies met grote verantwoordelijkheden, meer bepaald met betrekking tot veiligheidskwesties, uitgeoefend bij de NSS en het SRSP. De eventuele dwang die u zou ondervonden hebben wanneer u gerekruteerd werd bij de NSS kan weliswaar van toepassing zijn op uw inlijving doch gaat niet op voor uw latere activiteiten bij de NSS. Noch uw officiële hoedanigheid binnen het NSS en de SRSP noch het feit dat u bevelen van hogerhand zou uitgevoerd hebben is een verschoningsgrond voor de door u begane misdaden binnen de NSS. U maakte integendeel promotie. Wat uw functies en activiteiten binnen het rebellenleger van Morgan betreft, kan opgemerkt worden dat u reeds meerderjarig was bij uw toetreding. Zowel uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal (gehoorverslag dringend beroep, p. 11 + gehoorverslag ten gronde, p. 14) als uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat de rebellen zich vrijwillig aansluiten bij de militie (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u sommige van uw daden zou betreuren (gehoor ten gronde, p. 30) geldt evenmin als verschoningsgrond. Rekening houdend met de invloedrijke functies die u uitoefende bij zowel de NSS als het rebellenleger van Morgan, en rekening houdend met uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal, blijkt duidelijk dat u op de hoogte was van hogervermelde misdrijven begaan door leden van uw bewegingen en uw ondergeschikten; dat u impliciet of expliciet ermee instemde en dat u zelfs persoonlijk bijgedragen heeft tot deze misdrijven. De vaststelling dat u promotie en carrière maakte en dat u gedurende lange tijd belangrijke functies met verantwoordelijkheden uitoefende, laat toe te besluiten dat u persoonlijk verantwoordelijk kan gesteld worden voor de misdaden begaan door de NSS en voornoemde rebellenbeweging. De door u voorgelegde medische attesten uitgegeven door Dr. Luigi Genevrois dd.19 juni 2000 te Leuven en Dr. F. Van Calenbergh dd. 19 april 2001 te Leuven waarin schotwonden en de aanwezigheid van een kogel in uw lichaam worden beschreven kunnen mogelijkwijs een staving zijn voor de door u uitgeoefende handelingen.

4. BESLUIT

Tot slot dient er op gewezen te worden dat de uitsluitingsclausule in artikel 1, paragraaf F van de Vluchtelingenconventie, deel uitmaakt van de discretionaire beslissingsmacht van elke staat, met als voorwaarde het bestaan van ernstige redenen om te veronderstellen dat u zich schuldig heeft gemaakt aan één van de vermelde misdrijven. De toepassing van uitsluitingsgronden in het kader van een asielprocedure vereist niet het bijeenbrengen van formele bewijzen, in tegenstelling tot een strafrechtelijke procedure, en verloopt volgens andere regels dan eventuele nationale of internationale strafrechtelijke procedures. Op basis van bovenstaande vaststellingen en overwegingen ben ik van oordeel dat er in casu ernstige redenen bestaan om te veronderstellen dat u zich schuldig heeft gemaakt aan misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, zoals bepaald in artikel 1, paragraaf F (a) van de Vluchtelingenconventie van Genève. Deze Conventie heeft niet als doel het beschermen van personen die zich aan deze praktijken schuldig hebben gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ten gronde.

Nopens de status van vluchteling.

2. Wat betreft de feiten vóór 1991.

1. De opeenvolgende functies van verzoeker binnen de NSS zoals weergegeven in de bestreden beslissing berust op een verkeerde lezing van verzoekers verklaringen tijdens de CGVS-verhoren in dringend beroep en ten gronde. Verzoeker verklaarde inderdaad dat hij “kapitein” was (zie gehoorverslag dringend beroep, p. 2) maar heeft zich nooit de graad van generaal aangemeten, noch van bevelhebber bij de NSS, hetgeen evenmin blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. De in de bestreden beslissing geciteerde passage (CGVS-verhoor dringend beroep p. 3) betreft verzoekers diensthoofd Mohamed Gabril Musa die de rang van generaal had (zie ook later in hetzelfde verhoor) *“Supreme Council → bestuurde het land; Moh. Gabriel was daar geen lid van”*. Verzoekers *“Exacte functie op secretariaat? Chef van de secr”*. In de geciteerde passage uit het CGVS-verhoor ten gronde (p. 28) verklaarde verzoeker ondermeer werkzaam te zijn geweest voor de opperbevelhebber van het leger, in de zogenaamde “Secretaries of the Commander in Chief” waarbij hij duidelijk stelt dat hij tewerkgesteld werd in het secretariaat van deze opperbevelhebber maar niet dat hijzelf opperbevelhebber was. Verzoeker beschrijft overigens duidelijk zijn taken als geheim agent, binnen het immigratiedepartement en als secretaris, en de personen. Hij verklaart duidelijk aan welke hoge officieren hij werd toegevoegd, waaronder Mohamed Gabril Musa. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat hij in 1991 over onvoldoende financiële middelen beschikte om zich persoonlijk te laten omringen en desgevallend te beschermen tegen de persoonlijke wraak van sommige van zijn slachtoffers. Hieruit kan bijkomend gededuceerd worden dat verzoeker geen hoge goedbetaalde functie bezat onder het Barre-regime en hij aangewezen was op de bescherming van zijn clan die naar Kismayo was uitgeweken. De vervolging die verzoeker in 1991 vreesde was aldus verbonden aan zijn etnische afkomst en de automatisch hieruit volgende deelname aan het Barre-regime. Verzoeker maakt het niet aannemelijk dat hij omwille van zijn toenmalige functie in de NSS of zijn lidmaatschap van de SRSP dermate in de publieke aandacht stond dat hij hiervoor persoonlijk zal worden op afgerekend. Verzoeker maakt niet aannemelijk zich voor de feiten van vóór 1991, te kunnen beroepen op de insluitingsclausules van het Verdrag van Genève.

3. Wat betreft de feiten na 1991.

1. Verzoeker stelt: de feiten van vóór 1991 *“zijn hooguit enigszins bepalend geweest voor de latere keuze die verzoeker maakte om het SSDF te vervoegen; Het heeft dan ook weinig zin om verzoeker af te rekenen op feiten (noch ten goede, noch ten kwade) die zich hebben afgespeeld tussen 1983 en 1990”*. Verzoeker meent dat *“het toepassen van art. 1 F van, de Conventie (...) op zijn activiteiten van vóór 1991 (functie binnen de NSS) (...) behoorlijk overtrokken”* is en dat *“deze gegevens post factum worden opgeworpen, en dat men er daarbij geen rekening mee houdt dat “in illo tempore” de zaken alleszins toch anders gepercipieerd werden door de actoren die erbij betrokken waren”* en meent verzoeker *“inderdaad werd er hard opgetreden naar opposanten toe, maar de latere start van een totale burgeroorlog heeft aangetoond dat er tal van*

subversieve krachten aanwezig waren, zelf ook zwaar bewapend, die tot iedere prijs het regime wilden omverwerpen”.

2. De bestreden beslissing herhaalt verzoekers vrees bij zijn terugkeer naar Somalië. *“U vreest vooreerst uw clangenoot en leider van uw factie, Morgan, wegens politieke meningsverschillen en afvalligheid. Bovendien vreest u vervolging door rivaliserende gewapende groepen alsook wraak vanwege burgers of een politiek proces omwille van uw verleden bij het NSS en de SPM – SSDF”.* Verzoeker herhaalt ter terechtzitting dat hij vertrokken is omdat hij “oorlogsmoe” was en Morgan niet wilde onderhandelen met het USC. Verzoeker stelde dat ook discussies over de wijze waarop generaal Morgan beschikte over de financiële middelen, aan de basis lagen van zijn vertrek en hij hierin niet alleen stond. Zijn vrees voor de Somalische bevolking minimaliseert verzoeker. Ter terechtzitting stelt hij dat Somaliërs in het buitenland onderling geen problemen hebben en hij ook in België geen problemen heeft met zijn landgenoten maar dat in Somalië enkel de clan wordt bekeken en hij omwille van zijn clan zal vervolgd worden. Verzoeker verklaart ter terechtzitting geen vrees voor vervolging van de Somalische bevolking voor zijn daden gesteld na 1991.
4. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.
1. De situatie in Somalië is sedert de aankomst van verzoeker in België eind 1999 grondig gewijzigd. Niet enkel de algemeen bekende Ethiopische tussenkomst in de oorlog maar vooral de invloed van de shari’ahoven en de UIC (Union of Islamic Courts), de Transitional Federal Government (TFG) hebben het oorlogsgebeuren sterk beïnvloed. Uit het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in hoofdzaak heeft gesteund op informatie over de situatie tot verzoekers vertrek uit Somalië, in het bijzonder, de situatie vóór 1991, de burgeroorlog in de jaren negentig, de persoon van generaal Morgan en de oorlogsvoering van de factie SSDF. De Raad betwist het nut van deze informatie niet voor de beoordeling van de toepassing van de uitsluitingsclausules doch de informatie is te beperkt (in de bijgevoegde stukken 8 en 9 dateert van 2004) om het mogelijk vertrek van generaal Morgan naar Kenia en diens deelname aan de vredesbesprekingen te beoordelen. Verzoekers bewering dat hij vertrokken is omdat zijn clan en Morgan niet wensten deel te nemen aan vredesbesprekingen en besprekingen met het USC wordt mogelijk hierdoor ondergraven. Verzoeker beroept zich in eerste instantie niet op een mogelijke vervolging door andere groepen hetgeen steun vindt in verzoekers langdurig verblijf in Somalië en zijn clanbescherming. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt actuele landeninformatie bij of nuttige informatie voor de beoordeling van de gegrondheid van verzoekers actuele vrees.
5. De Raad kan derhalve de bestreden beslissing niet bevestigen of hervormen zonder aanvullende onderzoeksdaten te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 januari 2005 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en acht door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.